Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26831
Copyright: Admont, Benediktinerstift

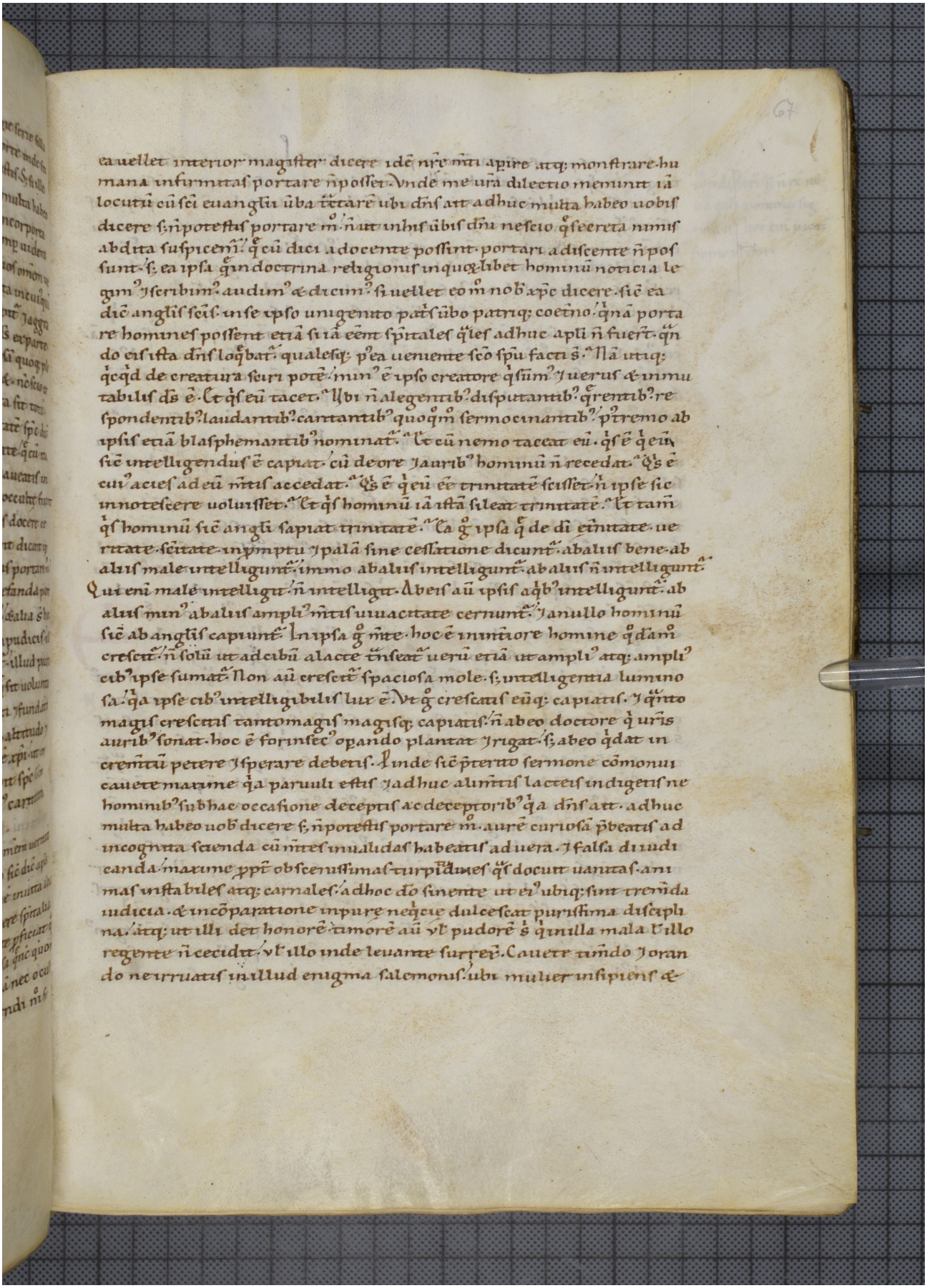

67

ea uellet interior magister dicere idē nr̄e m̄ti apire atq; monstrare hu
mana infirmitas portare n̄ posset. Vnde me ura dilectio meminit ia
locutu cū sci euanglii ūba t̄tare ubi dn̄s ait adhuc multa habeo uobis
dicere s; n̄ potestis portare m̄. nam unhis ūbis dn̄i nescio q̄ secreta nimis
abdita suspicen̄. q̄ cū dici a docente possint. portari a discente n̄ pos
sunt. s; ea ipsa q̄ in doctrina religionis inquocūlibet hominū noticia le
gim̄ Jscribim̄. audim̄ & dicim̄. si uellet eo m̄ nob xp̄c dicere. sic ea
dic̄ anglis scis. in se ipso unigenito pat̄is ūbo patriq; coet̄no. q̄ nā porta
re homines possent etiā si iā eēnt spīrales q̄les adhuc apli n̄ fuer̄t. q̄n
do eis ista dn̄s loq̄bat̄. qualesq; p̄ ea uenīente sc̄o spū facti s̄. Ilā utiq;
q̄cq̄d de creatura seiri potē. min̄ ē ipso creatore q̄ sūm̄ Juerus & inmu
tabilis ds ē. Et q̄s eū tacet. Ubi n̄ alegentib̄ disputantib̄ q̄rentib̄ re
spondentib̄ laudantib̄ cantantib̄ quoq̄m̄ sermocinantib̄. p̄ tremo ab
ipsis etiā blasphemantib̄ nominat̄. Et cū nemo taceat eū. q̄s ē q̄ eū
sic intelligendus ē capiat. cū de ore Jaurib̄ hominū n̄ recedat. Q̄s ē
cui acies ad eū m̄tis accedat. Q̄s ē q̄ eū ēe trinitatē scisset. n̄ ipse sic
innotescere uoluisset. Et q̄s hominū iā istā sileat trinitatē. Et tam̄
q̄s hominū sic angli sapiat trinitatē. Ca q̄ ipsa q̄ de di ēinitate. ue
ritate. scīate. in pmptu Jpalā sine cessatione dicunt̄. a bonis bene. ab
aliis male intelligunt̄. immo a bonis intelligunt̄. a malis n̄ intelligunt̄.
Qui eni male intelligit. n̄ intelligit. A bonis aū ipsis a q̄b̄ intelligunt̄. ab
aliis min̄ a bonis ampli m̄tis uiuacitate cernunt̄. Janullo hominū
sic ab anglis capiunt̄. In ipsa q̄ m̄te. hoc ē in m̄tiore homine q̄ dam̄
crescit̄. n̄ solū ut ad cibū a lacte t̄nseat̄ uerū etiā ut ampli atq; ampli
cib̄ ipse sumat̄. Non aū crescit̄ spaciosa mole. s; intelligentia lumino
sa. q̄a ipse cib̄ intelligibilis lux ē. Vt q̄ crescatis eūq; capiatis. Jq̄nto
magis crescetis tanto magis magisq; capiatis. n̄ abeo doctore q̄ uris
aurib̄ sonat. hoc ē forinsec̄ opando plantat Jrigat. s; abeo q̄ dat in
cremtū petere Jsperare debetis. Unde sic p̄tertio sermone cōmonui
cauere maxime q̄a paruuli estis Jadhuc alim̄tis lacteis indigetis ne
hominib̄ sub hac occasione deceptis ac deceptorib̄ q̄a dn̄s ait. adhuc
multa habeo uob dicere s; n̄ potestis portare m̄. aurē curiosā p̄beatis ad
incognita scienda cū m̄tes inualidas habeatis ad uera. J falsa diiudi
canda. maxime ipp̄ obscenissimas turpīdines q̄s docuit uanitas. ani
mas instabiles atq; carnales. adhoc do sinente ut ei ubiq; sint trenida
iudicia. & incōparatione inpure neqcie dulcescat purissima discipli
na. atq; ut illi det honorē timorē aū vt pudorē s̄ q̄ nilla mala t̄ illo
regente n̄ cecidit. vt illo inde leuante surrex̄. Cauete tim̄do Joran
do ne irruatis in illud enigma salomonis. ubi mulier insipiens &